

Warszawa, dnia 12 maja 2020 r.

Poz. 843

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2020 r.

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 11d otrzymuje brzmienie:
„11d) gazociąg międzysystemowy – gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) mający na celu połączenie systemów przesyłowych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub
 - b) łączący system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż określone w lit. a);”;
- 2) w art. 4i:
 - a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie będzie wywierać szkodliwego wpływu na konkurencję na rynkach, na które nowa infrastruktura może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku gazu ziemnego w Unii Europejskiej lub odpowiednich systemów gazowych, ani nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.”;
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
„4a. W przypadku innym niż określony w ust. 5, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z:
 - 1) organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na których rynki nowa infrastruktura lub infrastruktura, o której mowa w ust. 3, może wywierać wpływ, oraz
 - 2) w przypadku gdy zwolnienie dotyczy nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, łączącej system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – odpowiednimi organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią tego państwa.

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2019, str. 1).

4b. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy, o których mowa w ust. 4a, w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, liczonym od dnia otrzymania wystąpienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie konsultacji, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1. W przypadku gdy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wystąpił do danego państwa o wskazanie organu właściwego w sprawie konsultacji, termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, liczy się od dnia otrzymania takiego wystąpienia przez to państwo.”,

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. W przypadku niezgodnienia stanowiska, o którym mowa w ust. 5, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez ostatni z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej lub w przypadku uzgodnienia z tymi organami przekazania wniosku do Agencji w celu jego rozpatrzenia, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ten wniosek Agencji.”;

3) w art. 9c dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego może zawrzeć umowę dotyczącą eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta jest zgodna z przepisami niniejszej ustawy i decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydanymi w stosunku do tego operatora.

14. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o zawarciu i każdorazowej zmianie umowy, o której mowa w ust. 13, oraz kopię tej umowy lub jej każdorazowej zmiany, w terminie 14 dni od dnia zawarcia tej umowy lub dokonania jej zmiany.”;

4) w art. 15f dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w sprawach dotyczących gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w tym eksploatacji tego gazociągu, może współpracować z organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi organami państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego oraz negatywnemu wpływowi tego gazociągu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.

4. Przed podjęciem współpracy, o której mowa w ust. 3, dotyczącej gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi tego państwa.”;

5) po art. 15g dodaje się art. 15h w brzmieniu:

„Art. 15h. 1. Minister właściwy do spraw energii przed rozpoczęciem negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta dotyczy rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej, powiadamia o tym pisemnie Komisję Europejską nie później niż pięć miesięcy przed planowanym rozpoczęciem negocjacji.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o celach i zakresie negocjacji oraz informacje niezbędne do oceny ich:

1) zgodności z prawem Unii Europejskiej;

2) wpływu na:

a) funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej,

b) bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej i gazu ziemnego w Unii Europejskiej,

c) konkurencję w Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej:

1) informacje o postępiach i wynikach negocjacji, o których mowa w ust. 1 – na bieżąco;

2) przyjęty tekst umowy, o której mowa w ust. 1 – przed jej podpisaniem;

3) informacje o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1 – niezwłocznie.”;

- 6) w art. 23 w ust. 2 w pkt 14b po wyrazach „na poziomie regionalnym” dodaje się wyrazy „oraz w celu spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych”;
- 7) w art. 56 w ust. 1 pkt 1c otrzymuje brzmienie:
„1c) nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8l, art. 9c ust. 3 pkt 9a lit. f, ust. 9–9b i 14, art. 9d ust. 8, art. 11c ust. 3, art. 11e ust. 5 i art. 16 ust. 21 i 22, lub nie przekazuje kopii umowy, o której mowa w art. 9c ust. 13, lub jej każdorazowej zmiany;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 w ust. 4 w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e i f w brzmieniu:
„e) w przypadku jednostki kogeneracji opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1 – wydanie warunków przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej gazowej lub sieci dystrybucyjnej gazowej – jeżeli zostały wydane albo
f) w przypadku jednostki kogeneracji opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1 – zawarcie umowy o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej gazowej lub sieci dystrybucyjnej gazowej – jeżeli została zawarta;”;
- 2) w art. 44 w ust. 4 w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e i f w brzmieniu:
„e) w przypadku jednostki kogeneracji opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1 – wydanie warunków przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej gazowej lub sieci dystrybucyjnej gazowej – jeżeli zostały wydane albo
f) w przypadku jednostki kogeneracji opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1 – zawarcie umowy o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej gazowej lub sieci dystrybucyjnej gazowej – jeżeli została zawarta;”.

Art. 3. 1. W przypadku gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, którego pierwszy punkt połączenia znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz którego budowę ukończono do dnia 23 maja 2019 r. i do którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) nie miały zastosowania przepisy prawa Unii Europejskiej,
- 2) nie stosowało się obowiązków:
 - a) świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1,
 - b) przedkładania taryf do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
 - c) spełniania kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1,
 - d) o których mowa w art. 9h–9h² ustawy zmienianej w art. 1

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw energii, może zwolnić to przedsiębiorstwo z wykonywania obowiązków, o których mowa w pkt 2.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić na czas określony, nie dłuższy niż 20 lat, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na konkurencję na rynku wewnętrznym gazu ziemnego Unii Europejskiej oraz na krajowym rynku paliw gazowych;
- 2) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej oraz krajowego rynku paliw gazowych;
- 3) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na efektywne funkcjonowanie systemów gazowych Unii Europejskiej;
- 4) nie wpłynie ono negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej i paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) bez jego udzielenia nie jest możliwe odzyskanie nakładów inwestycyjnych poniesionych na budowę gazociągu międzysystemowego, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1.

3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się w stosunku do gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy państwo inne niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 1, ma obowiązek stosowania zasad, których dotyczy zwolnienie, na mocy umowy, której stronami są Unia Europejska i to państwo.

4. W przypadku gdy gazociąg międzysystemowy, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do tego gazociągu po konsultacji z właściwymi organami tych państw członkowskich Unii Europejskiej. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy w wyznaczonym terminie nie stanowi przeszkody do wydania decyzji przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

5. Wniosek w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia tego wniosku bez rozpatrzenia.

6. Decyzja w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydana po dniu 24 maja 2020 r.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki powiadamia Komisję Europejską o wydaniu decyzji w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, i publikuje tę decyzję w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w uzasadnionym przypadku udzielone ponownie. Przepisy ust. 1–4 i 7 stosuje się odpowiednio.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zwrócić się z wnioskiem do Komisji Europejskiej o jej przystąpienie w charakterze obserwatora do konsultacji prowadzonych między państwem członkowskim Unii Europejskiej, na którego terytorium znajduje się pierwszy punkt połączenia gazociągu przesyłowego, a państwem innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 4. Kopie umów, o których mowa w art. 9c ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, i ich zmian, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2020 r. – 0 zł;
- 2) 2021 r. – 207 625 zł;
- 3) 2022 r. – 212 816 zł;
- 4) 2023 r. – 218 136 zł;
- 5) 2024 r. – 228 117 zł;
- 6) 2025 r. – 229 179 zł;
- 7) 2026 r. – 234 909 zł;
- 8) 2027 r. – 240 781 zł;
- 9) 2028 r. – 253 801 zł;
- 10) 2029 r. – 252 971 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.